33. 2018_1_1085_1095

നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

33. 2018_1_1085_1095

അഖിലേഷ് സിംഗ് @ അഖിലേഷർ സിംഗ്

v.

ലാൽ ബാബു സിംഹം മറ്റുള്ളവരും

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2108/2018)

2018 ഫെബ്രുവരി 21,

[ജസ്റ്റിസ് എ. കെ. സിക്രി, ജസ്റ്റിസ് അശോക് ഭൂഷൺ]

1908 ലെ സിവിൽ നടപടിനിയമസംഹിത :

ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 2 ലെ നിബന്ധന, ചട്ടം 27- അപ്പീൽ കോടതിയിലെ - അധിക തെളിവുകൾ - പുതിയ തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും അതിനൊപ്പം പ്രധാന കേസിൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു; എന്നാൽ എതിർകക്ഷിക്ക് ആ തെളിവുകളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ വിശദീകരണം നൽകുന്നതിനോ അവസരം നൽകിയില്ല - വിധിച്ചു: ഓർഡർ LXI-ലെ ചട്ടം 2-ന്റെ നിബന്ധന സ്വാഭാവിക നീതിയുടെയും സുതാര്യമായ നിയമനടപടിയുടെയും തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. വ്യവഹാരത്തിലെ ഒരു കക്ഷിയെ ബാധിക്കുന്ന പുതിയ കാരണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കുമ്പോൾ അത് വിശദീകരിക്കാൻ പ്രസ്തുത കക്ഷിക്ക് മതിയായ അവസരം നൽകാൻ കോടതിക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട് - നിലവിലെ കേസിൽ നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി, അധിക രേഖകളിലെ പരാമർശങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ അവയെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ അപ്പീലിലെ എതിർകക്ഷികൾക്ക് അവസരം നൽകാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് (അപ്പീൽ കോടതി) ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു - എതിർകക്ഷിക്ക് മറിച്ചുള്ള തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അവസരം നൽകിക്കൊണ്ട് അപ്പീലിൽ പുതുതായി തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനായി കേസ് ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് മടക്കി അയച്ചു - സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്

വിധിച്ചു: 1. അപ്പീൽ കോടതിയിൽ അധിക തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന സി.പി.സി. ഓർഡർ LXI (41), ചട്ടം 27, അത്തരം തെളിവുകളോ രേഖകളോ സാക്ഷികളോ അനുവദിക്കാവുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെയും കാരണങ്ങളെയും കുറിച്ച് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അധിക തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അനുവദിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അത് സ്വീകരിച്ചതിന്റെ കാരണം കോടതി രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 27 ഉപ-ചട്ടം (2) വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ, അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിച്ച ശേഷം ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 27 നിശബ്ദമാണ്. അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, മറുപടി തെളിവുകൾ

33. 2018_1_1085_1095

ഹാജരാക്കുന്നതിനോ മറ്റോ എതിർകക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന കാര്യം ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 27-ൽ നേരിട്ട് പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 11]

2. അപ്പീൽ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വാദഗതിയും കോടതിയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ ഉന്നയിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുവാദമില്ലെന്ന് സി.പി.സി. ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 2 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 2-ന്റെ നിബന്ധന (പ്രൊവിസോ) പ്രകാരം, മറുഭാഗത്തെ ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും പുതിയ വാദഗതി ഉന്നയിക്കാൻ ഒരു കക്ഷിയെ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് നേരിടാൻ മറുഭാഗത്തിന് മതിയായ അവസരം നൽകാൻ കോടതി ബാധ്യസ്ഥമാണ്. ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ വാദഗതികളെ നേരിടാൻ മറുകക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകണമെന്ന സ്വാഭാവിക നീതിയുടെയും നിഷ്പക്ഷതയുടെയും തത്വമാണ് ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 27 പ്രകാരം അപ്പീൽ കോടതി അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ആ തെളിവുകൾ ബാധിക്കുന്ന എതിർകക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകുക എന്ന ഇതേ രീതി പിന്തുടരാതിരിക്കാൻ യാതൊരു കാരണവുമില്ല. [ഖണ്ഡിക 13]

3. നിലവിലെ ഈ കേസിൽ, അധിക തെളിവുകളായി രേഖകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് അപ്പീൽ വാദിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റ് സഹ-ഓഹരിക്കാരും ചേർന്ന് ഒപ്പിട്ട രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വിൽപ്പന ആധാരങ്ങളായിരുന്നു. കുടുംബത്തിൽ ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നു എന്ന് ഈ ആധാരങ്ങളിൽ അപ്പീൽവാദി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതായിരുന്നു ഇതിനെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി മുൻപാകെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രധാന വാദം. കുടുംബത്തിൽ അളന്നുതിരിച്ചുള്ള വിഭജനം നടന്നിട്ടില്ല എന്ന വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയാണോ അല്ലയോ എന്നതായിരുന്നു ഹൈക്കോടതിക്ക് മുൻപാകെയുള്ള ആദ്യ അപ്പീലിലെ പ്രധാന തർക്കവിഷയം. അധിക തെളിവായി സ്വീകരിച്ച രേഖകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ അനുവദിച്ചത്. അപ്പീലിലെ എതിർകക്ഷികളായിരുന്ന വാദികൾക്ക് പ്രതികൾ ഉന്നയിച്ച ആ ആരോപണങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ആ ആധാരങ്ങളിലെ സമ്മതപരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനോ ഉള്ള അവസരം ഹൈക്കോടതി നൽകേണ്ടത് നീതിനിർവ്വഹണത്തിന് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 13]

4. ഇടക്കാല അപേക്ഷകളിൽ എതിർ സത്യവാങ്മൂലം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ നിർണ്ണായകമല്ല. പ്രസ്തുത അപേക്ഷകൾ നേരത്തെ കോടതി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, ഒരു സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിക്കേണ്ട സാഹചര്യം അതിനുമുൻപ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരേ ദിവസം തന്നെയാണ് ഹൈക്കോടതി ഈ ഇടക്കാല അപേക്ഷകളും ആദ്യ അപ്പീലും അനുവദിച്ചത്. ആദ്യ അപ്പീൽ വാദം കേൾക്കുന്ന സമയത്ത് എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി പ്രതിനിധികൾ ഹാജരായില്ല എന്നത് അവർക്ക് മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനുള്ള അവസരം നിഷേധിക്കാൻ ഒരു കാരണമേ അല്ല. [ഖണ്ഡിക 13]

5. വിൽപ്പന ആധാരങ്ങൾ ഒപ്പിട്ട കാര്യം അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരിക്കലും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അതിനാൽ ആധാരത്തിലെ ഉള്ളടക്കത്തെ ആശ്രയിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റിയിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള എതിർകക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. ആധാരങ്ങൾ ഒപ്പിട്ടു എന്ന കാര്യം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും, അതിലെ ഏതെങ്കിലും പ്രസ്താവനകളെ ആശ്രയിക്കുമ്പോൾ, അവയെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ആ സമ്മതപരാമർശത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനോ ഉള്ള അവസരം അപ്പീൽ കോടതി നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ആധാരങ്ങളിലെ സമ്മതപരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനുള്ള അവസരം എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. അധിക തെളിവുകൾ റെക്കോർഡിൽ സ്വീകരിച്ചതിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ തന്നെ അപ്പീലിൽ വാദവുമായി മുന്നോട്ട് പോയതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി. ആദ്യ അപ്പീലിലെ എതിർകക്ഷികൾക്ക് മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ ആധാരങ്ങളിലെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട സമ്മതപരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനോ ഹൈക്കോടതി അവസരം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. അത് ചെയ്യാത്തതിനാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവും വിധിന്യായവും റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. [ഖണ്ഡിക 16]

ലാൻഡ് അക്വിസിഷൻ ഓഫീസർ, സിറ്റി ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് ട്രസ്റ്റ് ബോർഡ് v. എച്ച്. നാരായണയ്യ & അദേർസ്(1976) 4 എസ്സിസി 9 : [1977] 1 എസ്സിആർ 178; *ഷാലിമാർ കെമിക്കൽ വർക്സ് ലിമിറ്റഡ് v. സുരേന്ദ്ര ഓയിൽ ആൻഡ് ദാൽ മിൽസ് (റിഫൈനറീസ്) & അദേർസ്* (2010) 8 എസ്സിസി 423 : [2010] 10 എസ്സിആർ 703 – ഈ വിധിന്യായങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു.

കേസ് നിയമ പരാമർശങ്ങൾ

[1977] 1 എസ്സിആർ 178 – ഖണ്ഡിക 14– ആശ്രയിച്ചു

[2010] 10 എസ്സിആർ 703 – ഖണ്ഡിക 15– ആശ്രയിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2108/2018.

പട്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ 1976–ലെ ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ നമ്പർ 704–ൽ 08.03.2017–ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചത്.

കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: മോനി ചിന്മയ്, അരവിന്ദ് കുമാർ പാണ്ഡെ, രാകേഷ് കുമാർ സിംഗ്, അശോക് ആനന്ദ്.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് അശോക് ഭൂഷൺ**

33. 2018_1_1085_1095

1. പട്ന ഹൈക്കോടതി 08.03.2017-ൽ ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ നമ്പർ 704/1976-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിനെതിരെയാണ് ഈ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഭാഗംവെപ്പ് കേസ് അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഡിക്രിയും റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ട്, കേസിലെ പ്രതികൾ സമർപ്പിച്ച ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി ഈ വിധിയിലൂടെ അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി.

2. ഈ അപ്പീൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട, കേസിലെ വസ്തുതകൾ സംക്ഷിപ്തമായി താഴെ പറയുന്നു:-

ഹർജിയിലെ ബി, സി, ഡി ഷെഡ്യൂളുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള സംയുക്ത കുടുംബ സ്വത്തുക്കളിലെ തങ്ങളുടെ 1/4 ഓഹരി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഷിയോ പ്രസാദ് സിംഗ് (ഈ കോടതി മുൻപാകെയുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ മുത്തച്ഛൻ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്ന് പുത്രന്മാരും ചേർന്ന് ടൈറ്റിൽ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 406/1973 ഫയൽ ചെയ്തു. വാദികളും പ്രതികളും ഒരു പൊതു പൂർവ്വികന്റെ പിൻഗാമികളാണെന്ന് ഹർജിയിൽ വാദിച്ചിരുന്നു. കൽപ്പു സിംഗിന് നാല് പുത്രന്മാരാണുണ്ടായിരുന്നത്. വാദികൾ ഷിയോ പ്രസാദ് സിംഗിന്റെ പിന്തുടർച്ചയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചപ്പോൾ, പ്രതികൾ മറ്റ് മൂന്ന് മക്കളുടെ പിന്തുടർച്ചകളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

1963-ലോ അതിനടുത്തോ സംയുക്ത കുടുംബത്തിൽ വിള്ളലുണ്ടായതായി വാദിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം, കൽപ്പു സിംഗിന്റെ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ ശാഖകളും ഭക്ഷണം, ബിസിനസ്സ്, ആരാധന എന്നിവയുടെ കാര്യത്തിൽ വേർപിരിഞ്ഞുവെങ്കിലും കൃഷിഭൂമിയും പാർപ്പിടങ്ങളും സംയുക്തമായി തുടർന്നു. അതായത് ഭൂമികളുടെ രേഖാമാറ്റ നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പട്ന ഡിവിഷൻ കമ്മീഷണർ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവും തർക്കവിഷയമായിരുന്നു. വിചാരണ കോടതി 10.08.1976-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഡിക്രിയിലൂടെയും ബി, സി, ഡി ഷെഡ്യൂളുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള സ്വത്തുക്കളിൽ വാദിയുടെ 1/4 ഓഹരി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് സ്യൂട്ട് അനുവദിച്ചു. വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിനും ഡിക്രിക്കുമെതിരെ ലാൽ ബാബു സിംഗും മറ്റുള്ളവരും ചേർന്ന് 1976-ലെ ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ നമ്പർ 704 ഫയൽ ചെയ്തു. ആദ്യ അപ്പീൽ നിലനിൽക്കെ, അതിലെ അപ്പീൽവാദികളായിരുന്ന പ്രതികൾ, ഫസ്റ്റ് അപ്പീലിൽ അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ ഓർഡർ LXI ചട്ടം 27 പ്രകാരം വിവിധ അപേക്ഷകൾ ഫയൽ ചെയ്തു. 27.08.1992-ലെ ഒരു വിൽപ്പന ആധാരം രേഖകളിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായാണ് ഓർഡർ LXI ചട്ടം 27 പ്രകാരമുള്ള ആദ്യ അപേക്ഷ 27.10.1997-ൽ ഫയൽ ചെയ്തത്. അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി ഫയൽ ചെയ്ത മറ്റ് അപേക്ഷകൾ ഐ.എ നമ്പർ 6457/1998, ഐ.എ നമ്പർ 3731/2011, ഐ.എ നമ്പർ 5195/2016 എന്നിവയായിരുന്നു. അപ്പീൽ വാദം കേൾക്കുന്ന സമയത്ത് ഈ അപേക്ഷകൾ പരിഗണിക്കുമെന്ന് ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിട്ടു. 08.03.2017-ലാണ് ഹൈക്കോടതി ആദ്യ അപ്പീലിൽ വാദം കേട്ടത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, വാദം കേൾക്കുന്ന സമയത്ത് ആദ്യ അപ്പീലിലെ എതിർകക്ഷിയായിരുന്ന അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ആരും ഹാജരായില്ല. പ്രതികളുടെ (ഫസ്റ്റ് അപ്പീലിലെ അപ്പീൽവാദികൾ) അഭിഭാഷകന്റെ വാദം കേട്ട ശേഷം ഹൈക്കോടതി ഐ.എ നമ്പർ 6457/1998, ഐ.എ നമ്പർ 3731/2011, ഐ.എ നമ്പർ 5195/2016 എന്നീ അപേക്ഷകൾ

അനുവദിക്കുകയും അധിക തെളിവുകൾ രേഖകളിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ വാദവുമായി മുന്നോട്ട് പോവുകയും അധിക തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഡിക്രിയും റദ്ദാക്കുകയും ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതി വിധിയിൽ അതൃപ്തനായ അപ്പീൽവാദി ഈ അപ്പീലുമായി ഇവിടെ വന്നിരിക്കുകയാണ്.

3. സിവിൽ നടപടിനിയമസംഹിതയിലെ ഓർഡർ XLI ചട്ടം 27 പ്രകാരം അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഹൈക്കോടതി തീരുമാനിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, പ്രതികൾ രേഖയിൽ കൊണ്ടുവന്ന ആ അധിക തെളിവുകളെ ഖണ്ഡിക്കാൻ വാദിയായ എതിർകക്ഷിക്ക് ഹൈക്കോടതി അവസരം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. വാദിക്ക് അത്തരമൊരു അവസരം നൽകാതിരുന്നതിലൂടെ, ഹൈക്കോടതി നടപടിക്രമങ്ങളിൽ ഗുരുതരമായ പിശക് വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഇത് നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിക്ക് വലിയ ദോഷമുണ്ടാക്കുകയും ഹൈക്കോടതിയുടെ മുഴുവൻ വിധിന്യായത്തെയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അധിക തെളിവുകളിൽ അപ്പീൽവാദിയും മറ്റ് സഹ-ഓഹരിക്കാരും നടത്തിയ ചില സമ്മതപരാമർശങ്ങളെ ഹൈക്കോടതി ആശ്രയിച്ചുവെന്നും, എന്നാൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ പ്രതികൾ ആശ്രയിച്ച ആ അധിക തെളിവുകളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനോ കോടതി യാതൊരു അവസരവും നൽകിയില്ലെന്നും ബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അവസരം നൽകാതെ ഇത്തരം അധിക തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചത് ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച നടപടിക്രമങ്ങളെ മുഴുവനായി ദോഷകരമായി ബാധിച്ചുവെന്നും, ഇത് ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെയും ഡിക്രിയെയും അസാധുവാക്കുന്നുവെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു.

4. ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച അധിക തെളിവുകളിലെ സമ്മതപരാമർശങ്ങളെ ഹൈക്കോടതി ശരിയായി തന്നെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നാണ്, അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദങ്ങളെ എതിർത്തുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇടക്കാല അപേക്ഷകൾ വളരെ മുൻപേ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും, അപ്പീൽവാദി അതിനെതിരെ സത്യവാങ്മൂലമോ വിശദീകരണങ്ങളോ നൽകിയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, കോടതിയിൽ സ്വീകരിച്ച അധിക തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ച് അപ്പീൽ തീരുമാനിക്കുകയല്ലാതെ ഹൈക്കോടതിക്ക് മറ്റ് മാർഗമില്ലായിരുന്നു. വിൽപ്പന ആധാരങ്ങൾ ഒപ്പിട്ട കാര്യമോ അതിലെ പ്രസ്താവനകളോ വാദി-അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അധിക തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് യാതൊരു പിഴവും പറ്റിയിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി എതിർകക്ഷികൾ നൽകിയ അപേക്ഷകളെ എതിർത്തുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദി സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന കാര്യം ഹൈക്കോടതി തന്നെ ഉത്തരവിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ബോധിപ്പിച്ചു.

5. കുടുംബത്തിൽ ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നുവെന്നത് വ്യക്തമായി സമ്മതിക്കുന്ന പരാമർശങ്ങൾ രേഖയിൽ കൊണ്ടുവന്ന ആധാരങ്ങളിൽ ഉള്ളതിനാൽ, വാദിയുടെ ഭാഗംവെപ്പ് കേസ് തള്ളിയ നടപടി ശരിയാണെന്ന് അഭിഭാഷകൻ തുടർന്ന് ബോധിപ്പിച്ചു.

6. കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി പരിഗണിക്കുകയും രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

7. ആദ്യ അപ്പീലിലെ അപ്പീൽവാദിയായ പ്രതി ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ഹൈക്കോടതിയിലെ ഫസ്റ്റ് അപ്പീലിൽ എതിർകക്ഷികളായിരുന്ന വാദികൾക്ക് (അപ്പീൽവാദികൾക്ക്) അവസരം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന വാദമാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഈ കോടതി മുൻപാകെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്; അതിനാൽ ഈ ബെഞ്ചിന്റെ പരിഗണന ഈ ഒരു വിഷയത്തിലേക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു.

8. ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകിയ പ്രതികൾ റെക്കോർഡിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ട അധിക തെളിവുകളെല്ലാം തന്നെ വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിക്ക് ശേഷം ഉണ്ടായവയാണെന്ന് രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ ഓർഡർ LXI ചട്ടം 27 പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷകൾ ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ വിധിന്യായത്തിലെ 22 മുതൽ 25 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 27.10.1997-ലെ അപേക്ഷ ഹൈക്കോടതി തള്ളിയതിനാൽ അതിൽ കൂടുതൽ പരാമർശങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. വിധിന്യായത്തിലെ 23, 24, 25 ഖണ്ഡികകളിൽ മറ്റ് ഇടക്കാല അപേക്ഷകളെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ച ശേഷം, ഹൈക്കോടതി മൂന്ന് അപേക്ഷകൾ (ഐ.എ നമ്പർ 6457/1998, ഐ.എ നമ്പർ 3731/2011, ഐ.എ നമ്പർ 5195/2016) അനുവദിച്ചു. ഈ അധിക തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചും ആ രേഖകളിലെ സമ്മതപരാമർശങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയും വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഡിക്രിയും റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു. വിധിന്യായത്തിലെ 26, 30, 31 ഖണ്ഡികകളിൽ ഇപ്രകാരമാണ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്:-

> "26. വിചാരണ വേളയിൽ ഈ രേഖകളൊന്നും ലഭ്യമായിരുന്നില്ല എന്ന കാര്യം ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. കൂടാതെ, ഇവ വാദികളായ എതിർകക്ഷികളുടെ തന്നെ രേഖകളാണ്, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ച് മുൻപ് അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ അപ്പീൽ നിലനിൽക്കുന്ന കാലയളവിലാണ് വാദികളായ എതിർകക്ഷികൾ ഈ രേഖകൾ നടപ്പാക്കിയത്. കൽപ്പു സിംഗിന്റെ മക്കളിൽ നിന്നുള്ള നാല് ശാഖകൾ തമ്മിൽ മുൻപുതന്നെ ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നിരുന്നുവെന്നും, തങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഭാഗംവെക്കൽ പോലും നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതിൽ അവർ വ്യക്തമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഗംവെപ്പ് കേസ് തീർപ്പാക്കിയ ശേഷമാണ് ഈ ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നതെന്ന് ഈ വിൽപ്പന ആധാരങ്ങളിലോ ഹർജിയിലോ അപേക്ഷയിലോ അവർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഭാഗംവെക്കലിന് കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് മുൻപ് തന്നെ കക്ഷികൾ തമ്മിൽ

ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നിരുന്നു എന്ന് എല്ലാ വിൽപ്പന ആധാരങ്ങളിലും അപേക്ഷകളിലും വാദികൾ തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുൻപത്തെ ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നത് 1958-59 കാലഘട്ടത്തിലാണ് എന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ അവകാശപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, 1965-ൽ തന്നെ നാല് സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നിരുന്നുവെന്ന് തങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഭാഗംവെക്കലിനായി വാദികൾ ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജിയിൽ അവർ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഇപ്പോൾ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഏക തർക്കം ഏത് വർഷമാണ് ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നത് എന്നത് മാത്രമാണ്. ഈ ഭാഗംവെപ്പ് കേസ് 1973-ലേതാണെന്നത് ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ, ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നത് 1958-59-ലോ അതോ 1965-ലോ എന്നത് പ്രസക്തമല്ല, കാരണം നിലവിലെ ഈ വിഭജനക്കേസിന് മുൻപ് തന്നെ കക്ഷികൾ തർക്കവസ്തുവായ സ്വത്ത് ഭാഗം വെച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

30. മുകളിൽ നടത്തിയ ചർച്ചകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അപ്പീൽവാദികൾ സമർപ്പിച്ച മൂന്ന് ഇടക്കാല അപേക്ഷകൾ ഇതിനാൽ അനുവദിക്കുന്നു. മുകളിൽ വിശകലനം ചെയ്ത തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അപ്പീൽവാദികൾ (പ്രതികൾ) അവകാശപ്പെട്ടതുപോലെ നേരത്തെ തന്നെ ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ ഈ കോടതി എത്തിച്ചേരുന്നു. കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലോ കൈവശാവകാശത്തിലോ ഐക്യമില്ല. മുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്ത തെളിവുകളെ വിചാരണ കോടതി ശരിയായി വിലയിരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും, കൂടാതെ അപ്പീൽവാദികൾ അധിക തെളിവുകളായി ഹാജരാക്കിയ രേഖകൾ വിചാരണ വേളയിൽ ലഭ്യമായിരുന്നില്ലെന്നും കാണുന്നു. അതിനാൽ, വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കുന്നു.

31. ഇതിന്റെ ഫലമായി, ഈ ആദ്യ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നു. അപവദിത വിധിന്യായവും ഡിക്രിയും റദ്ദാക്കുന്നു. വാദികളുടെ (എതിർകക്ഷികളുടെ) ഭാഗംവെപ്പ് കേസ് അതിനാൽ തള്ളുന്നു."

9. ഇടക്കാല അപേക്ഷകൾ വാദം കേൾക്കുന്ന സമയത്ത് പരിഗണിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവ വളരെ മുൻപ് ഫയൽ ചെയ്തതാണെങ്കിലും അവയ്ക്കെതിരെ മറുപടി സത്യവാങ്മൂലമോ മറ്റ് മറുപടികളോ സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദങ്ങളെ എതിർക്കാൻ ആരും ഹാജരായിരുന്നില്ലെന്നും ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തിലെ പതിനൊന്നാം ഖണ്ഡികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

10. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചത് പോലെ, ഇടക്കാല അപേക്ഷകൾ അനുവദിക്കുകയും അധിക തെളിവുകൾ റെക്കോർഡിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത അതേസമയം തന്നെ ഹൈക്കോടതി വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിലേക്കും നീങ്ങി. ഹൈക്കോടതിയിലെ ആദ്യ അപ്പീലിൽ എതിർകക്ഷിയായിരുന്ന വാദി-അപ്പീൽവാദിക്ക്, മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ ഹൈക്കോടതിയിൽ പ്രതികൾ ഉന്നയിച്ച ആ

സമ്മതപരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനോ ഉള്ള അവസരം ഹൈക്കോടതി നൽകേണ്ടതായിരുന്നുവോ എന്നതാണ് ഈ അപ്പീലിൽ ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ട ചോദ്യം.

11. അപ്പീൽ കോടതിയിൽ അധിക തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന സി.പി.സി. ഓർഡർ LXI (41), ചട്ടം 27, അത്തരം തെളിവുകളോ രേഖകളോ സാക്ഷികളോ അനുവദിക്കാവുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെയും കാരണങ്ങളെയും കുറിച്ച് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അധിക തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അനുവദിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അത് സ്വീകരിച്ചതിന്റെ കാരണം കോടതി രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 27 ഉപ-ചട്ടം (2) വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ, അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിച്ച ശേഷം ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 27 നിശബ്ദമാണ്. അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിച്ച ശേഷം, മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിനോ മറ്റോ എതിർകക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന കാര്യം ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 27-ൽ നേരിട്ട് പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല.

12. ഓർഡർ LXI-ന്റെ ഭാഗമായ, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥ ഓർഡർ LXI ചട്ടം 2 ആണ്. അത് താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്:-

> "**2. അപ്പീലിൽ ഉന്നയിക്കാവുന്ന വാദഗതികൾ.-** അപ്പീൽ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ആക്ഷേപവും കോടതിയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ ഉന്നയിക്കാനോ അതിന്മേൽ വാദം കേൾപ്പിക്കാനോ അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുവാദമില്ല; എന്നാൽ അപ്പീൽ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതോ ഈ ചട്ടപ്രകാരം കോടതിയുടെ അനുമതിയോടെ ഉന്നയിച്ചതോ ആയ വാദഗതികളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കാൻ അപ്പീൽ കോടതി ബാധ്യസ്ഥമല്ല: എന്നാൽ അത്തരം പുതിയ വാദഗതികൾ മൂലം ബാധിക്കപ്പെട്ടേക്കാവുന്ന കക്ഷിക്ക് ആ കാര്യത്തിൽ കേസ് വാദിക്കാൻ മതിയായ അവസരം ലഭിക്കാതെ, അത്തരം മറ്റൊരു വാദഗതിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതി അതിന്റെ തീരുമാനം എടുക്കാൻ പാടില്ല."

13. അപ്പീൽ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വാദഗതിയും കോടതിയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ ഉന്നയിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുവാദമില്ലെന്ന് സി.പി.സി. ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 2 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 2-ന്റെ നിബന്ധന (പ്രൊവിസോ) പ്രകാരം, മറുഭാഗത്തെ ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും പുതിയ വാദഗതി ഉന്നയിക്കാൻ ഒരു കക്ഷിയെ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് നേരിടാൻ മറുഭാഗത്തിന് മതിയായ അവസരം നൽകാൻ കോടതി ബാധ്യസ്ഥമാണ്. ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ വാദഗതികളെ നേരിടാൻ മറുകക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകണമെന്ന സ്വാഭാവിക നീതിയുടെയും നിഷ്പക്ഷതയുടെയും തത്വമാണ് ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓർഡർ LXI, ചട്ടം 27 പ്രകാരം അപ്പീൽ കോടതി അധിക തെളിവുകൾ

സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ആ തെളിവുകൾ ബാധിക്കുന്ന എതിർകക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകുക എന്ന ഇതേ രീതി പിന്തുടരാതിരിക്കാൻ യാതൊരു കാരണവുമില്ല. നിലവിലെ ഈ കേസിൽ, അധിക തെളിവുകളായി രേഖകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് അപ്പീൽവാദിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റ് സഹ-ഓഹരിക്കാരും ചേർന്ന് ഒപ്പിട്ട രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വിൽപ്പന ആധാരങ്ങളായിരുന്നു. കുടുംബത്തിൽ ഭാഗംവെപ്പ് നടന്നു എന്ന് ഈ ആധാരങ്ങളിൽ അപ്പീൽവാദി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതായിരുന്നു ഇതിനെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി മുൻപാകെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രധാന വാദം. കുടുംബത്തിൽ അളന്നുതിരിച്ചുള്ള വിഭജനം നടന്നിട്ടില്ല എന്ന വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയാണോ അല്ലയോ എന്നതായിരുന്നു ഹൈക്കോടതിക്ക് മുൻപാകെയുള്ള ആദ്യ അപ്പീലിലെ പ്രധാന തർക്കവിഷയം. അധിക തെളിവായി സ്വീകരിച്ച രേഖകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ അനുവദിച്ചത്. അപ്പീലിലെ എതിർകക്ഷികളായിരുന്ന വാദികൾക്ക് പ്രതികൾ ഉന്നയിച്ച ആ ആരോപണങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ആ ആധാരങ്ങളിലെ സമ്മതപരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനോ ഉള്ള അവസരം ഹൈക്കോടതി നൽകേണ്ടത് നീതിനിർവ്വഹണത്തിന് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. ഇടക്കാല അപേക്ഷകളിൽ എതിർ സത്യവാങ്മൂലം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ നിർണ്ണായകമല്ല. പ്രസ്തുത അപേക്ഷകൾ നേരത്തെ കോടതി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, ഒരു സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിക്കേണ്ട സാഹചര്യം അതിനുമുൻപ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരേ ദിവസം, അതായത് 08.03.2017-ന് തന്നെയാണ് ഹൈക്കോടതി ഈ ഇടക്കാല അപേക്ഷകളും ആദ്യ അപ്പീലും അനുവദിച്ചത്. ആദ്യ അപ്പീൽ വാദം കേൾക്കുന്ന സമയത്ത് എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി പ്രതിനിധികൾ ഹാജരായില്ല എന്നത് അവർക്ക് മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനുള്ള അവസരം നിഷേധിക്കാൻ ഒരു കാരണമേ അല്ല.

14. *ലാൻഡ് അക്വിസിഷൻ ഓഫീസർ, സിറ്റി ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് ട്രസ്റ്റ് ബോർഡ് v. എച്ച്. നാരായണയ്യ & അദേർസ്* (1976) 4 എസ്സിസി 9 എന്ന കേസിൽ, അപ്പീൽ കോടതി അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ കോടതിയുടെ ഒരു മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ ഓർഡർ ഓർഡർ LXI ചട്ടം 27 പരിഗണിക്കുകയുണ്ടായി. ഹൈക്കോടതി അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ആ തെളിവുകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകാവുന്ന ഏതൊരു നിഗമനത്തെയും ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനായി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ മറുഭാഗത്തിന് അവസരം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. വിധിന്യായത്തിലെ 28-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്:-

> "28. എന്നു തന്നെയായാലും കർണാടക ഹൈക്കോടതി സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ ഓർഡർ 41 ചട്ടം 27-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചിട്ടില്ല. വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനോ മറ്റേതെങ്കിലും ഗണ്യമായ കാരണത്തിനോ വേണ്ടി അധിക തെളിവുകൾ ആവശ്യമാണെന്ന് അപ്പീൽ കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെടണമെന്ന് ഈ നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു. സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ

ഓർഡർ 41 ചട്ടം 27 പ്രകാരമുള്ള ആവശ്യകതകൾ പരിഗണിച്ചുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന തരത്തിൽ യാതൊരു കാരണങ്ങളും കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും ഗണ്യമായ കാരണത്താൽ ആവശ്യമാണെന്ന് തങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയത് എങ്ങനെയാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി കാരണങ്ങൾ സഹിതം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു എന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. *ഇനി അത് സ്വീകരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് കണ്ടാൽ തന്നെ, ആ തെളിവുകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകാവുന്ന ഏതൊരു നിഗമനത്തെയും മറ്റ് തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിക്കൊണ്ട് ഖണ്ഡിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് അവസരം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു.*"

(ഈ കോടതി ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

15. *ശാലിമാർ കെമിക്കൽ വർക്സ് ലിമിറ്റഡ് V. സുരേന്ദ്ര ഓയിൽ ആൻഡ് ഡാൽ മിൽസ് (റിഫൈനറീസ്) & അദേർസ്,* (2010) 8 എസ്സിസി 423 എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ മറ്റൊരു വിധിന്യായവും ഇതേ ഫലമുള്ളതാണ്. ഈ കേസിലും ഓർഡർ LXI ചട്ടം 27 പരിഗണിക്കാൻ കോടതിക്ക് അവസരമുണ്ടായി. രേഖകൾ അധിക തെളിവുകളായി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അവയെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനായി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ മറുഭാഗത്തിന് അവസരം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് ഈ കോടതി വീണ്ടും വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കേസിനു സമാനമായി, ഈ കേസിലും അധിക തെളിവുകൾ റെക്കോർഡിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനൊപ്പം തന്നെ അപ്പീൽ തീരുമാനിക്കാനായി ഹൈക്കോടതി മുന്നോട്ട് പോയി. വിധിന്യായത്തിലെ 16 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:-

"16. ട്രേഡ് മാർക്ക് രജിസ്ട്രേഷന്റെ ഒറിജിനൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ അധിക തെളിവായി ഹാജരാക്കണമെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ ആവശ്യം അനുവദിച്ച സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ നടപടി ശരിയായിരുന്നു; കാരണം അത് നീതിനിർവ്വഹണത്തിന് ആവശ്യമായിരുന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല, ഓർഡർ 41 ചട്ടം 27-ലെ ഖണ്ഡം (ബി) പ്രകാരം അതിന് മതിയായ നിയമസാധുതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, അധിക തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനൊപ്പം തന്നെ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും, അധിക തെളിവായി സ്വീകരിച്ച രേഖകളെ ഖണ്ഡിക്കാൻ പ്രതികളായ എതിർകക്ഷികൾക്ക് അവസരം നൽകാതെയും മുന്നോട്ട് പോയ സിംഗിൾ ജഡ്ജിക്ക് ഗുരുതരമായ പിശക് പറ്റി.

17. ഈ കേസിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ, ഓർഡർ 41 ചട്ടം 27 പ്രകാരം അധിക തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അനുവാദമില്ല എന്ന ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ നിലപാടും തെറ്റായിരുന്നു. മുകളിൽ കാണിച്ചതുപോലെ, അപ്പീൽവാദി ഹാജരാക്കിയ അധിക രേഖകൾ നീതിനിർവ്വഹണത്തിനായി ഓർഡർ 41 ചട്ടം 27(ബി) പ്രകാരം റെക്കോർഡിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടവയായിരുന്നു. എന്നാൽ

സിംഗിൾ ജഡ്ജി അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കിയ രീതി പ്രതികളായ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വലിയ ദോഷമുണ്ടാക്കി എന്ന ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ കണ്ടെത്തൽ തീർച്ചയായും ശരിയായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഒറിജിനൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ റെക്കോർഡിൽ സ്വീകരിച്ച നടപടി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും, എതിർകക്ഷികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അവർക്ക് അവസരം നൽകുന്നതിനായി കേസ് മടക്കി അയക്കുകയുമായിരുന്നു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ശരിയായ നടപടി. ഈ കോടതി ഇപ്പോൾ അതനുസരിച്ച് ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

18. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 25-04-2003-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുന്നു. രജിസ്ട്രേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളുടെ ഒറിജിനലുകൾ അധിക തെളിവുകളായി റെക്കോർഡിൽ സ്വീകരിച്ച ഘട്ടം മുതൽ അപ്പീലുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ ഈ വിഷയം സിംഗിൾ ജഡ്ജിക്ക് വിടുന്നു. പ്രതികളായ എതിർകക്ഷികളെ മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അനുവദിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഓർഡർ 41 ചട്ടം 28 പ്രകാരം പരിമിതമായ രീതിയിൽ കേസ് താഴെ കോടതിയിലേക്ക് അയക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്."

16. വിൽപ്പന ആധാരങ്ങൾ ഒപ്പിട്ട കാര്യം അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരിക്കലും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അതിനാൽ ആധാരത്തിലെ ഉള്ളടക്കത്തെ ആശ്രയിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റിയിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള എതിർകക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. ആധാരങ്ങൾ ഒപ്പിട്ടു എന്ന കാര്യം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും, അതിലെ ഏതെങ്കിലും പ്രസ്താവനകളെ ആശ്രയിക്കുമ്പോൾ, അവയെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ആ സമ്മതപരാമർശത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനോ ഉള്ള അവസരം അപ്പീൽ കോടതി നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ആധാരങ്ങളിലെ സമ്മതപരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനുള്ള അവസരം എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. അധിക തെളിവുകൾ റെക്കോർഡിൽ സ്വീകരിച്ചതിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ തന്നെ അപ്പീലിൽ വാദവുമായി മുന്നോട്ട് പോയതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി എന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. ആദ്യ അപ്പീലിലെ എതിർകക്ഷികൾക്ക് മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനോ ആധാരങ്ങളിലെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട സമ്മതപരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം നൽകാനോ ഹൈക്കോടതി അവസരം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. അത് ചെയ്യാത്തതിനാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവും വിധിന്യായവും റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഈ കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള അപ്പീൽവാദിക്ക് മറുപടി തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ അവസരം നൽകിയ ശേഷം അപ്പീൽ പുതുതായി തീരുമാനിക്കുന്നതിനയി ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇനി നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകാം. ഹൈക്കോടതിയുടെ മുൻപാകെയുള്ള ഈ അപ്പീൽ 1976 മുതൽ നിലനിൽക്കുന്നതായതുകൊണ്ട്, ഈ വിധിപ്പകർപ്പ് ഹൈക്കോടതിയിൽ

33. 2018_1_1085_1095

ഹാജരാക്കുന്ന തീയതി മുതൽ ആറ് മാസത്തിനുള്ളിൽ മുഴുവൻ നടപടികളും വേഗത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കുമെന്ന് ഈ കോടതി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ കേസിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി യാതൊരു അഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ പുതുതായി പരിഗണിച്ച് നിയമപരമായ തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടത് ഹൈക്കോടതിയാണെന്നും ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി, ഈ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നു, ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഡിക്രിയും റദ്ദാക്കുന്നു. മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ ഫസ്റ്റ് അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോടതി പുതുതായി തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടതാണ്. കക്ഷികൾ സ്വന്തം ചിലവുകൾ വഹിക്കേണ്ടതാണ്.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.